

การศึกษาคุณามกับกริยาในภาษาเมืองไทย

นางสาววิริยา จาจุใจติธนาวัฒน์

สถาบันวิทยบริการ
อุดมศึกษาเพื่อสังคม
วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2542
ISBN 974-334-529-9
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF NOUN AND VERB PAIRS IN THAI SIGN LANGUAGE

Miss Varintorn Jaruchottanawat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Linguistics

Department of Linguistics

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-334-529-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การศึกษาศูนย์รวมกับกริยาในภาษาเมืองไทย
โดย นางสาววินธารา จาเรชิติธนาวัฒน์
ภาควิชา ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิงกาญจน์ เทพกาญจน์

คณะกรรมการคุณวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. กัลยา ติงศภัทิย์)
..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปราณี ฤลละวนิชย์)
..... ประธานกรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิงกาญจน์ เทพกาญจน์)
..... อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ดร. วิโรจน์ ชรุณมนະกุล)
..... กรรมการ

สถาบันวิจัยภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิจัย จากรัฐมนตรี : การศึกษาคู่นามกับกริยาในภาษาเมืองไทย

(A STUDY OF NOUN AND VERB PAIRS IN THAI SIGN LANGUAGE)

อ. ที่ปรึกษา : ผศ. ดร. กิตติภรณ์ เทพกาญจน์, 120 หน้า ISBN 974-334-529-9

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและจัดประเภทคู่นามกับกริยาในภาษาเมืองไทย คณะศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ทางความหมายของคู่นามกับกริยาแต่ละประเภทที่จัดได้ ข้อมูลในงานวิจัยได้จากการบันทึกวิดีโอศึกษาการทำสัญญาณเมืองคนหูหนวก ตามรายการศพที่คู่นามกับกริยาที่จัดทำขึ้น

ผลการวิจัยพบว่าคู่นามกับกริยาในภาษาเมืองไทยจำแนกได้ 2 ประเภท โดยใช่องค์ประกอบทางรูปที่ต่างกันเป็นเกณฑ์ในการจำแนก องค์ประกอบทางรูปที่ต่างกันในคู่นามกับกริยา ได้แก่ องค์ประกอบการเคลื่อนไหว และ/หรือองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ คู่นามกับกริยาประเภทที่พบรากมากกว่าคือคู่นามกับกริยาที่ต้องใช้ 2 องค์ประกอบในการแยกรูปแบบกับกริยา คือใช่องค์ประกอบการเคลื่อนไหวร่วมกับองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ โดยคิดเป็นเกือบ 80% ของข้อมูลทั้งหมด ส่วนคู่นามกับกริยาอีกประเภทหนึ่ง ได้แก่ คู่นามกับกริยาที่ใช่องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือเพียงองค์ประกอบเดียวในการแยกรูปแบบกับกริยา คิดเป็นประมาณ 20% ของข้อมูลทั้งหมด

สัญญาณนามในทั้ง 2 ประเภทสามารถใช่องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ ซึ่งทำให่องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ แล้วจะใช่องค์ประกอบดังกล่าวน้อยกว่าสัญญาณกริยา สัญญาณนามในประเภทที่ 1 ยังมีการทำสัญญาณช้าด้วยอาการเคลื่อนไหวที่ต่างไปจากสัญญาณกริยาด้วย ในขณะที่ทั้งองค์ประกอบไม่ใช้มือและองค์ประกอบใช้มือใช้แยกรูปคู่นามกับกริยาได้ แต่องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือมีความสำคัญกว่า ดังนั้นจึงไม่ยืนยันสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าคู่นามกับกริยาต้องใช่องค์ประกอบทั้งสองร่วมกันในการแยกรูปแบบกับกริยา

คู่นามกับกริยาเมืองสัมพันธ์ทางความหมายจัดเป็นประเภทได้ 5 ประเภท จากมากไปน้อยดังนี้
ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางความหมายแบบเครื่องมือ ผู้ทรงสิ划 ผู้ถูก ผู้ก่อการ และผู้เสริม ความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคู่นามกับกริยาในแต่ละประเภทไม่มีลักษณะร่วมกัน ซึ่งไม่ยืนยันสมมติฐาน และความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคู่นามกับกริยาในแต่ละประเภทมีลักษณะต่างกัน ซึ่งยืนยันสมมติฐาน

คู่นามกับกริยาในแต่ละประเภทยังจำแนกโดยใช้ลักษณะการทำสัญญาณช้า อาการเคลื่อนไหว การใช่องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ และการใช่องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือมากเป็นเกณฑ์ในการจำแนก ทำให้พบว่าสัญญาณกริยาเมืองแบบหลักน้อยกว่าสัญญาณนาม แสดงให้เห็นว่าสัญญาณนามเป็นรูปแบบจากสัญญาณกริยา โดยใช้กฎต่างๆ ข้อได้แก่ กฎข้อของการเคลื่อนไหว กฎทำสัญญาณช้า กฎตัดและกฎลดองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ

ภาควิชา.....ภาษาศาสตร์.....	ลายมือชื่อนิสิต.....	วันที่.....กรกฎาคม.....
สาขาวิชา.....ภาษาศาสตร์.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....	๒๕๖๓/๖๘๙
ปีการศึกษา.....๒๕๔๒.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....	

4080181122 MAJOR : LINGUISTICS

KEYWORD: NOUN AND VERB PAIRS / THAI SIGN LANGUAGE/ DERIVATION.

VARINTORN JARUCHOTTANAWAT : A STUDY OF NOUN AND VERB PAIRS IN THAI SIGN LANGUAGE. THESIS ADVISOR : ASSIST. PROF. KINGKARN THEPKANCHANA, Ph.D. 120 pp. ISBN 974-334-529-9

This study is aimed at grouping Noun and Verb Pairs in Thai Sign Language (TSL) and also at investigating the semantic relationships between Noun and Verb Pairs of each group. The data, signing by deaf Thais, are collected in video tape following the list of Noun and Verb Pairs gathered.

By analyzing distinctive features, there are 2 groups of TSL Noun-Verb Pairs. The distinctive features of Noun and Verb Pairs are hand movements and /or non-manual signals. In 80% of the pairs, the difference between nouns and verbs is expressed in both hand movements and non-manual signals. Another group of Noun-Verb Pairs, or about 20%, are distinguished by non-manual signals only.

Nouns in both groups can have non-manual signals. If only non-manual signals are considered, nouns have less degree of non-manual signals than verbs. Nouns in group 1 are also distinct from verbs by having reduplicated form with restrained manner. While both manual and non-manual signals can play a role in distinguishing, non-manual signals are more important. The hypothesis that the 2 features must be used together in distinguishing Noun and Verb Pairs is thus not attested.

The research found 5 semantic relationships of Noun and Verb Pairs. The most found is Instrumental followed by Patient, Object, Actor and Range. The semantic relationships of TSL Noun and Verb Pairs are different within groups, which is not as hypothesized. The semantic relationships of TSL Noun and Verb Pairs are the different among groups, which is as hypothesized.

Noun and Verb Pairs can be further divided in classes according to reduplication, manner, presence and degree of non-manual signals. Verbs have more classes than nouns, Thus nouns are most probably derived from verbs by applying rules, such as restrained manner, reduplication of hand movements and deleting or lessening the degree of non-manual signals.

ภาควิชา.....	ภาษาศาสตร์.....	ลายมือชื่อนิสิต.....	กิตติ.....	ฐานะ.....
สาขาวิชา.....	ภาษาศาสตร์.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....	กิตติ.....	ฐานะ.....
ปีการศึกษา.....	2542.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....		

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง และตรวจทานอย่างสม่ำเสมอจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิงกาญจน์ เทพกาญจนा อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยซึ่งขอทราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอทราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ปราณี ฤกคละวนิชย์ ประธานกรรมการ วิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. วิโรจน์ อรุณมานะกุล กรรมการวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อคิดและคำชี้แนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีเนื้อหาล้มบูรณาธิปัตย์ขึ้น และขอถือโอกาสสนับสนุนทราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ทางภาษาศาสตร์ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกล่าวคำขอบคุณเป็นพิเศษไปยัง คุณสุวรรณ ประดับรัตนวงศ์ รุ่นพี่ภาควิชาภาษาศาสตร์ ผู้ถ่ายทอดประสบการณ์จากการทำวิจัยภาษาเมือง รวมทั้งให้ความเชื่อเพื่ออุปกรณ์ในการเก็บข้อมูล ขอบคุณ คุณพัฒนพงศ์ ศรีสุโข สำหรับคำแนะนำในการจัดเก็บ และพิมพ์ภาพประกอบในงานวิจัย ขอบคุณ คุณกนกวรรณ และคุณสิรินยา จากรัฐมนตรีว่าด้วยศึกษา ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล และเป็นธุระเรื่องการจัดพิมพ์ด้วยความเข้าใจใส่

ขอบคุณทุนอุดหนุนงานวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย

ขอบคุณสำหรับน้ำใจไมตรีที่มีให้กันอย่างสม่ำเสมอของเพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ ภาควิชาภาษาศาสตร์

ความเดียวจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบแต่บิดาและมารดา ผู้ชี้ให้ความสนับสนุนด้านการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๕
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๖
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของน้ญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย.....	4
2. ทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 องค์ประกอบทางภาษาของสัญญาณ.....	7
2.1.1 องค์ประกอบท่ามือ.....	11
2.1.2 องค์ประกอบพิเศษทางมือ.....	13
2.1.3 องค์ประกอบตำแหน่งมือ.....	14
2.1.4 องค์ประกอบการเคลื่อนมือ.....	16
2.1.5 องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ.....	17
2.2 คุณามกับกริยาในภาษา มือเมริกัน.....	19
2.2.1 รูปของคุณามกับกริยา.....	19
2.2.2 การผันรูปคุณามกับกริยา.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.4 ความหมายและความสัมพันธ์ทางความหมายของนามกับกริยา.....	26
2.4.1 การจำแนกความหมายของนามกับกริยา.....	26
2.4.2 ประเภทของความสัมพันธ์ทางความหมายของนามกับกริยา.....	27
3. ขั้นตอนและระเบียบวิธีการวิจัย.....	30
3.1 การจัดทำรายการศัพท์.....	30
3.1.1 เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกสัญญาณ.....	30
3.1.2 แหล่งและวิธีการจัดทำรายการศัพท์.....	31
3.2 การเลือกและเก็บข้อมูลจากผู้บอกรากษา.....	33
3.2.1 การเลือกผู้บอกรากษา.....	33
3.2.2 การเก็บข้อมูลจากผู้บอกรากษา.....	33
3.3 การจัดระเบียบข้อมูล.....	33
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
3.4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง.....	35
3.4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางความหมาย.....	35
4. รูปของคู่นามกับกริยาในภาษาไทย.....	37
4.1 โครงสร้างของคู่นามกับกริยา.....	74
4.1.1 สัญญาณขับข้อนที่รักษาท่ามือส่วนแรกไว้.....	74
4.1.2 สัญญาณขับข้อนที่แต่ละส่วนไม่มีรูปต่อเนื่องกัน.....	76
4.2 องค์ประกอบการเคลื่อนเมืองในคู่นามกับกริยา.....	77
4.2.1 อาการของการเคลื่อนเมือง.....	77
4.2.1.1 อาการเคลื่อนเมืองแบบยัง.....	78
4.2.1.2 อาการคงท่ามือ.....	79
4.2.1.3 อาการเคลื่อนเมืองแบบต่อเนื่อง.....	80

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.2.2 การทำสัญญาณเข้า.....	81
4.3 องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในคุณามกับกริยา.....	86
4.3.1 องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในสัญญาณนาม.....	87
4.3.2 องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือในสัญญาณกริยา.....	88
4.3.3 ลำดับขององค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ.....	89
4.4 ประเภทของคุณามกับกริยาในภาษาเมืองไทย.....	89
4.4.1 คุณามกับกริยาที่มีองค์ประกอบต่าง 2 องค์ประกอบ.....	90
4.4.2 คุณามกับกริยาที่มีองค์ประกอบต่าง 1 องค์ประกอบ.....	92
4.5 คุณามกับกริยาในภาษาเมืองไทยกับภาษาเมืองเมริกัน.....	93
5. ความสัมพันธ์ทางความหมายของคุณามกับกริยา.....	99
5.1 ประเภทของความสัมพันธ์ทางความหมายของคุณามกับกริยา.....	101
5.1.1 ความสัมพันธ์ทางความหมายแบบเครื่องมือ.....	101
5.1.2 ความสัมพันธ์ทางความหมายแบบผู้ทรงสภานา.....	102
5.1.3 ความสัมพันธ์ทางความหมายแบบผู้ดูแล.....	103
5.1.4 ความสัมพันธ์ทางความหมายแบบผู้ก่อการ.....	103
5.1.5 ความสัมพันธ์ทางความหมายแบบผู้เสริม.....	104
6. การผนวกคุณามกับกริยาในภาษาเมืองไทย.....	106
6.1 สัญญาณกริยาเป็นกฎพื้นฐาน.....	106
6.2 การผนวกกริยาเป็นนาม.....	109

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

7. อภิปรายผล สรุป และข้อเสนอแนะ.....	113
7.1 สรุปผลการวิจัย.....	113
7.1.1 คุณามกับกริยาที่จำแนกโดยใช้ องค์ประกอบของการเคลื่อนมือและองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ.....	113
7.1.2 คุณามกับกริยาที่จำแนกโดยใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ.....	114
7.1.3 ประเภทของความสัมพันธ์ทางความหมายของคุณามกับกริยา.....	114
7.1.4 การผันนุปกริยาเป็นนามในภาษาเมืองไทย.....	115
7.1.5 คุณามกับกริยาในภาษาเมืองไทยกับภาษาเมืองเมริกัน.....	116
7.2 ข้อเสนอแนะ.....	116
รายการอ้างอิง.....	118
ประวัติผู้วิจัย.....	120

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 : ผลการวิเคราะห์คุณามกับกริยาที่มีองค์ประกอบต่าง 2 องค์ประกอบ.....	40
2 : ผลการวิเคราะห์คุณามกับกริยาที่มีองค์ประกอบต่าง 1 องค์ประกอบ.....	65
3 : คุณามกับกริยาจำแนกโดยใช้อาการเคลื่อนเมื่อบริบทเป็นเกณฑ์.....	78
4 : คุณามกับกริยาจำแนกโดยใช้ตามอาการคงท่ามือเป็นเกณฑ์.....	80
5 : คุณามกับกริยาจำแนกโดยใช้อาการเคลื่อนเมื่อต่อเนื่องเป็นเกณฑ์.....	81
6 : คุณามและกริยาจำแนกโดยใช้การทำสัญญาณเข้าเป็นเกณฑ์.....	81
7 : สรุปจำนวนคุณามกับกริยาจำแนกตามอาการเคลื่อนเมื่อและการทำสัญญาณเข้า.....	85
8 : ประเภทของความสัมพันธ์ทางความหมายของคุณามกับกริยา.....	100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 : ท่าไป.....	8
2 : ท่าเลียนแบบ.....	8
3 : ท่าเบรียบ.....	9
4 : ท่าขี้.....	9
5 : ท่าขากชرنำ.....	9
6 : องค์ประกอบท่ามือและสัญลักษณ์ dez ของสโตกี.....	12
7 : สัญญาณที่มีองค์ประกอบท่ามือต่างกันเพียงองค์ประกอบเดียว.....	12
8 : สัญญาณที่มีองค์ประกอบทิศทางมือต่างกันเพียงองค์ประกอบเดียว.....	13
9 : สัญญาณที่มีองค์ประกอบทิศทางมือต่างกันเพียงองค์ประกอบเดียว.....	13
10 : สัญญาณแสดงทิศทางมือและทิศทางการเคลื่อนมือ.....	10
11 : ภาพแสดงตำแหน่งมือและสัญลักษณ์ tab ของสโตกี.....	15
12 : สัญญาณที่มีตำแหน่งมือต่างกันเพียงองค์ประกอบเดียว.....	15
13 : สัญญาณที่มีการเคลื่อนมือต่างกันเพียงองค์ประกอบเดียว.....	17
14: สัญญาณนามกับกริยาที่มีรูปรวมกันจากวิธีการประเมินสัญญาณ.....	32
15-17 : คู่สัญญาณที่ไม่จัดเป็นคู่ร่วมกับกริยา.....	72
18-22 : สัญญาณรับข้อมูลที่มีการรักษาบางท่ามือในส่วนแรกของสัญญาณ.....	74
23 : เปรียบเทียบขนาดของสัญญาณจากอาการเคลื่อนมือแบบยังกับต่อเนื่อง.....	79
24 : การทำสัญญาณรับข้อมูลขึ้นต่อที่ส่วนหลังของสัญญาณ.....	83
25 : การทำสัญญาณรับข้อมูลขึ้นต่อทั้งสัญญาณ.....	84